

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Oracula Metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis, Et
Aliorum deorum ac vatum tam virorum quam feminarum**

Opsopäus, Johannes

Parisiis, 1599

De viris et feminis fatidicis

[urn:nbn:de:bsz:31-248498](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248498)

DE VIRIS ET
feminis fatidicis.

Pausanias Phocicis.

Χρησμολόγους ὃ ἀνδρας Κύπριόν τε Εὐκλῆσον, καὶ
Αἰτωαῖον Μουσαῖον ἔ' Αντιοφήμου, καὶ Λύχρον ἔ' Γαι-
δίνος, τούτοις τε γνέσθαι καὶ ἐκ Βοιωτίας Βάκιν Φασὶ
καταλέγετον ἀνδρα ἐκ Νομφῶν.

Clemens Alexandrinus.

Ἡδὴ δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσιν χρησμολόγοι συχοὶ γεγε-
νέναι φέρονται, ὡς οἱ Βάκιδες, ὁ μὲν Βοιωτίος, ὁ δ' Ἀρ-
χῆς, πολλὰ πολλοῖς παρεγερθύσαντες. τῆ δ' ἔ' Αἰτωαῖος
Ἀμφιλύτου συμβελητὴ καὶ Γφόιστρατος ἐκράττειε ἔ' τυ-
ραννίδα, ἔ' καρὲν ἔ' ἐπιπέσεως δηλώσαντος. σιγάτω γὰρ
Κομήτης ὁ Κρής, Κινύρας ὁ Κύπριος, Ἀδμητος ὁ Θεσσα-
λός, Διονύσιος ὁ Καρχηδόνιος, Κλεοφῶν ὁ Κορίνθιος,
Ἰππῶ τε ἡ Χείρωνος, καὶ Βοιωτῶν, καὶ Μαντιῶν, καὶ ἔ' Σιβυλλῶν
ὁ Πλήθης, ἡ Σαμία, ἡ Κολοφωνία, ἡ Κυμχία, ἡ Ερυ-
δραία, ἡ Φυτῶν, ἡ Ταραξιάδρα, ἡ Μαχέτις, ἡ Θεί-
αλη, ἡ Θεσπεσίς. Κατὰ τὰς τε αὐτὰ καὶ Μόψος, οἱ καὶ ἔ' Ἐ-
Τρωικὰ γηρόνασι, παρεσβύτερος ὃ ὁ Μόψος, ὡς αὐτὸ συμ-
πλόσας τοῖς Ἀργοναύταις. Φασὶ ὃ τὴν Μόψου καλου-
μένην μηδικὴν σὺν Ἄξαι ἔ' Κυρλεαῖον Βάπτην Ἐω-
εστῆός τε ἐν ταῖς παρῶν περὶ δέκτη, Ἀλκυόνος καὶ Κο-
ράνης ἐπαχρόσται ἔ' Μόψον ἰσορῆ. παρεγνώσει ὃ καὶ Πυ-

Θαγόρας ὁ μέγας παρθενῶν ἀεί· Ἀβαρίς τε ὁ Ὑψί-
 βόρφος, καὶ Αλεξάγας ὁ Περσικὸς, Ἐπιμειδῆς τε ὁ
 Κρής, ὅστις εἰς Σπάρτην ἀφίκετο, καὶ Ζωγράφης ὁ Μή-
 δος, Ἐμπεδόκλης τε ὁ Ἀκροχρονίτης, καὶ Φορμίων ὁ Λά-
 κων, καὶ μὲν Πολυάρατος ὁ Θάσιος, Ἐμπεδοτήμιος τε ὁ
 Συρακούσιος· ἔπι τε τούτοις, Σωκράτης ὁ Ἀθηνῶν
 μέγιστος· ἔστι γὰρ μοι (φησὶν ἐν τῷ Θεάγῳ) ὅτι παρὰ
 ἀξάνδρῳ τῆς μοίρας ὡς ἀξιόμοτον δαμόνοιο σημειῖον
 τῶν δὲ ἐστὶ φωνῆ, ἢ ὅτι αἰχμηταί, ἔπι τῶν ὁ μέλλω
 παρὰ τῆν, παρὰ βέπει δὲ ὁδὸς ποτε. Ἐξήκαστος ὁ Φωκίων
 τύραννος, δῦο δακτυλίους φορῶν γεσηθιδμόνοις, ὡς ἴ-
 φω ὡς παρὰ δὲ ἄλλοις διηροδάνετο τοῖς καρῶν τῶ παρ-
 ζεῶν ἀπέθανεν δὲ ὁμοφῶς δολοφονηθείς, καὶ τοῖς παρὰ
 ναύτοισ ἔφω, ὡς φησὶν Αλεξάνδρῳ ἐν τῇ Φωκίων
 πολιτεία. ἀλλὰ καὶ τῶ παρὰ Αἰγυπτίοις ἀνδραγαθῶν ποτε, γε-
 νομένων τῶ ἀνδραγαθῶν δόξῃ τῶν, Ἐρμῆς τε ὁ Θεσπῶν, καὶ
 Ασκληπιῶς ὁ Μεμφίτης, Τηρεσίας τῶ αὐτῶ καὶ Μαντιῶ ἐν
 Θήβαις, ὡς φησὶν Εὐελπίδης, Ἐλενος ἡδὴ καὶ Λαοκῶν,
 καὶ Οἰνώη, καὶ Βρεῦκος ἐν Ἰλίῳ Κρέως γὰρ εἰς τῶ Ἡρακλῆ-
 δῶν ἔπιφανῆς φέρει) μαντις, καὶ Ἰακῶς δῆμος ἐν Ἰλίδι, ἀφ-
 ἔ οἱ Ἰαμίδα, Πολυίδος τε ἐν Ἀργῇ καὶ ἐν Μεγάρῳ, ἔ μέ-
 μνηται ἢ βαρῶν. Τί μοι Τηλεμον καὶ Ἀλέξανδρος, ὅς Κυ-
 κλώπων μαντις ὦν, Πολυφῆμος καὶ Ζεῦ καὶ Τίω Ὀ-
 δυοσέως πλάττω ἢ τῶ Ἀθηνῶν Ὀνομαχίῳ, ἢ τῶ Ἀμ-
 φιαρέων, τῶ σὺν τοῖς ἐπὶ τοῖς ὅτι Θεσπῶν ἐραλδύσασσι
 μῆ ἄλλοις τῶ Ἰλίου δῶσεως παρὰ τῶν φερόμενον· ἢ

Θεοκλύμερον ἐν Κεφδηλοῖα, ἢ Τελμησσὸν ἐν Καρία, ἢ
Γόρρεον ἐν Σικελίᾳ εἶεν δὲ αὐτὸ καὶ ἕτερον πρὸς Τούτοις, Ἰ-
δμεν ὁ σὺ τοῖς Ἀργοναύταις, Φημονόη Δῆφίς, Μόρφος ὁ
Ἀπόλλωνος, καὶ Μαΐδης ἐν Γαμφυλία καὶ Κιλικία, Ἀμ-
φίλοχος Ἀμφιαράς ἐν Κιλικία, Ἀλκμέων ἐν Ἀκαρ-
νάσῳ, Αἰίας ἐν Δήλῳ, Αεΐσανδρός τε ὁ Τελμησσός ὁ
σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἡρόδμος. ἤδη δὲ καὶ Ὀρφέα Φιλόχορος
μαίντην ἰσχυρῶς ἠρέσθαι ἐν τῷ πρῶτῳ πρὸς Μαυρικῆς. Θεό-
πομπος δὲ καὶ Εφορος καὶ Τιμαῖος, Ὀρθαγόραν πινὰ μάντην
ἀναγράφουσι, κατὰ τὸν ὁ Σάμιος Γυθουκλῆς ἐν τελευ-
τῶ Ἰταλικῶν Γάϊον Ἰάλιον Νέπωτα. ἀλλ' οἱ μὲν κλέ-
πται πρῶτες καὶ λήϊσται, ὡς Φησὶν ἡ γραφή, τὰ πλεῖστα ὁκ-
πρωτηρήσεως καὶ εὐεχόντων πρὸς φηκότες, κατὰ τὸν οἱ
φισιογνωμονοῦντες ἰάτρῳ τε καὶ μάντεϊ· οἱ δὲ καὶ ὑπὸ
δαμόνων κινηθέντες, ἢ ὑδάτων καὶ θυμιαμάτων καὶ ἀέρος
ποιῶν ὁκλαραζέοντες. πρὸς Ἐβραίοις δὲ οἱ πρὸς φηται,
διωάμει θεὸς καὶ ἔπιπνοία. Ἔς.

ORACVLA SVIS LOCIS INSERENDA.

De Sicyonio Hippolyto, ex Plutar. Numa.

Καὶ δὲ αὐτὸ Ἰππολύτοιο Φίλον κέρα εἰς δόξα βαίνῃ. *id est.*

Iamq; iterum Hippolyti carū caput aquora sulcat.

Ancaeo, ex Iambl. lib. I. πρὸς τὸ Πυθαγόρειον βίβλ.

Ἀρχαί, εἰνδύσαι νῆσον Σάμον ἀπὸ Σάμης σε

Οἰκίζῃν κέλομαι· Φυλλὰς δὲ ὀνομάζεται αὐτή. *id est.*

Ancae, maritimam infulam Samum pro Same te

Condere iubeo. haec autem nominatur Phyllas.

Απόλλων πᾶσι Πλωτίνε.

Ἀμβροστα Φορμίζιν ἀνάδημα ὕμνον αἰοιδῆς
 Ἀμφ' ἀγλαοῖο Φίλοιο, μελιχρῆσσι πασι ὑφαίνων
 Φωνᾶς δ' ἄφ' ἡμῶν κητάρης χρυσῶν ὑπὸ πλήκτρῳ.
 Κλήζω καὶ Μῦσας ξυλιῶ ὅπα γηρύσαο δαι
 Γαμφῶνοισι ἰαχῶσι, πῶμαρ μοῖαισὶ τ' ἐρωᾶς,
 Οἶον ἐπ' Αἰακίδῃ ἤσασσι χροδὸν ἐκλήϊζεν,
 Ἀθανάτων μετρίαισιν, ὀμηρεῖαισὶ τ' αἰοιδᾶς.
 Ἀλλὰ γε Μῦσῶν ἰερός χροδὸς ἀπύστατον,
 Εἰς ἐν ἔπιπνεῖοντες αἰοιδῆς τέρματα πάσης.
 Ὑμμι καὶ ἐν μέσασιν ἐγὼ Φοῖβος βαθυχάτης,
 Δαῖμον αἴερ' ὃ πάροισιν, ἀτὰρ νῦν δαίμονος ἀΐση
 Θοφότερῃ πελάγων, ὅτ' ἐλύσαο δεσμῶν ἀνάτης
 Ἀνδρομέης, ρεθῶν ἢ πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ,
 Ρωσάμηνος παρὰ πείδειν ἐς ἠϊόνα νηχέτου ἀκτῆς
 Νῆχε ἐπειγρόμηνος, δῆμου δ' ὑπὸ νόσφιν ἀγέραν,
 Στενίξαι καθαρῆς ψυχῆς δίκαιμπετα οἴμην,
 Ἦχε θεοῖο σέλας πᾶσι λυμπετα, ἦχε θέμιστες
 Ἐν καθαρῶ ἀπάτερθεν ἀγέσειν ἄθεμίστου.
 Καὶ τότε μὲν σκαίεσθαι πικρὸν κῦμα δ' ἔυπαλύξαι
 Αἰμοβότου βίοτοιο καὶ ἀσπράν ἰλίθων,
 Ἐν μεσάτοισι κλύδωνος, αἰωίστου τε κυδοιμοῦ,
 Πολλάκις ἐκ μακάρων φάνθη σκαπὸς ἐγὼ νηχέτων,
 Πολλάκι σείο νόοιο βολᾶς λαξήσιν ἀπαρτοῖς,
 Ἰερμῆας φορέεσθαι ἐρωῆσι σφετέρησιν,
 Ορθοπέσου ἀνὰ κύκλα καὶ ἄμβροστον οἶμον ἀφραε

Αθανάτοι, θαμνιῶ φαέων ἀκτῖνα προόντες,
 Οἴασσι δέρκεσθαι ἀπαὶ σκεπτής λυγαίης.
 Οὐδέ σε παμπήδω βλεφαρῶν ἐχέ νήδυμος ὕπνος·
 Ἀλλ' ἄρ' ἀπὸ βλεφαρῶν περὶ σπασ κηλῖδα βαρφαί
 Αχλύος, ἐν δίνησι φορβύμενος, ἔδρακες ὄσσοις
 Πολλά τε καὶ χροῖεντα, τὰ κεν ρέα ἔπις ἰδίδιτο
 Ἀνδρῶτων ὄσσοις Ἐφίης μαμήτορες ἐπλάθην.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ σκίῳος μὲν ἐλύσαιο, σῆμα δ' ἐλέγξας
 Ψυχῆς δαμμονίης, μεθ' ὀμήγηεν ἔρχεται ἦδη
 Δαμμονίω, ἐρατοῖσιν αἰαπνείουσιν αἰήταις,
 Εὐθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐνὶ δ' ἴμερος ἀβροῦς ἰδέσθαι,
 Εὐφροσιῶν πλείων καθαρής, πληρέμενος αἰέν
 Ἀμβροσίων ὀχετῶν θεῶν ὅθεν ὅθεν ἐρώτων
 Πείσματα, καὶ γλυκερὴ πνοιή, καὶ νήνεμος αἴθρη
 Χρυσείης ἡμεῖς μεγάλου Διὸς ἦχι νέμονται
 Μίνως καὶ Ραδάμυθις ἀδελφεοί, ἦχι δίκαιος
 Αἰακὸς, ἦχι Γλάτων, ἱερὴ ἴς, ἦχι τε καλὸς
 Πυθαγόρης, ὄσσοι τε χορὸν σπείξαι ἔρωτος
 Αθανάτου, ὄσσοι τε ἡμεῖν ζῶντων ἐλάχοντο
 Δαίμοσιν ὀλβίοις, οἷσι κέαρ ἐν θαλίῃσιν
 Αἰέν εὐφροσιῶσιν ἰαίνεται. ἄλλα καὶ ὄσσοις
 Οπλήσας σφριθμοὺς ἀέθλων, μὲν δαίμονας ἀγνοῖς
 Γωλῶνε ζαμνῆσι χρυσατάμενος ζῶῃσι.
 Στήσωμεν μολπὴν τε, χρῆσθ' ἑδδίνεα κύκλον
 Πλωτίνε μούσῃ πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐμοῖο
 Χρυσεῖη κητάρη τῶσον φέρσει δαίμωνι. *id est,*

Immortalem aggredior resonare carminis hymnum, ob athenicam suauem, mellitissimos contextes vocalis citharæ modos, aureo pectine: sed & Musas aduoco, vt communi voce concinant omnifonis modis, & omnifariis harmoniæ viribus: qualem statuisse chorum ob Aeacidem feruntur immortalium furoribus, & Homericis cantibus. Sed eia Musarum sacer chorus, canamus in vnum conspirantes, vniuersi terminos cantus: in medio autem vestrum, ego Phœbus intonsus Genie, vir prius, at nunc genij consortio diuini accedens, solutus humana iam necessitatis vinculo: ex membrorum procelloso turbine mente robustus ad exors alluionis litus enatas festinans, procul a nefariorum turba: vt insistas animi puri rectissimam viam: vbi dei respicendit fulgor, vbi fas puro in loco procul a nefasto scelere. Et olim quidem salienti vt amaram deuitates vndam sanguisugæ vitæ, tristitumque vertiginum fluctibus in mediis, surdoque tumultu frequenter a diis apparuit tibi ex proximo signum: frequenter tuæ mentis coniectus obliquus tramitibus ferri cupientes, suis immortales viribus ad recti cursus gyros, æternamque vitam sustulerunt: crebros scilicet luminum radios tuis oculis inter obscurissimas tenebras ostendentes. Nec oculos plane tuos fallax occupabat sopor: sed a palpebris excussa graui macula caliginis, dum fluctibus ferebaris, multa oculis & venusta contemplatus es, quæ nemo facile vidit eorum hominum, qui sapientiæ fuerunt indagatores. At nunc vbi solutus inuolucro es, & animæ genialis signum deseruisti, ad concilium geniale contendis, quod amoris interspirat auris: vbi amicitia est: vbi cupido visu mollis, puræ plenus lætitiæ, & semper riuis ambrosiis irrigatus a Deo: vnde sunt amoris retinacula, & dulcis spiritus, & tranquilluss æther aurei generis magni Iouis: vbi agitant Minos & Rhadamanthus fratres: vbi iustus Aeacus: vbi Plato, sacra vis: vbi pulcher Pythagoras, & quicumque chorum statuerunt amoris immortalis, quicumque genus commune cum beatissimis genis sortiti sunt: vbi animus inter mensas lætitiæ semper hilarescit. Ah beate quam multis exantlatis laboribus ad castos genios abisti, ad vitam stabilissimam profectus. Siftamus carmen, & orbem chori volubilem Plotini Musæ gaudentes. At aurea mea cithara hæc habuit quæ diceret æuum bene agenti.

XPHΣMOI